

РЕШЕНИЕ

№ 6942

гр. София, 24.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 03.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3286** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145-178 във връзка с чл.226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 195б от Закона за водите (ЗВ) и с чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез юрк. Д. Д., против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 347/25.10.2019 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“ (БДИБР) - [населено място], с който на основание чл. 195б, ал. 1 и 2 във вр. с чл. 194, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 194, ал. 2 от ЗВ е установено по основание и размер задължение на [фирма], представляващо дължима такса за водовземане по разрешително № 1146/28.08.2002 г., издадено от Министъра на околната среда и водите, изменено и продължено с разрешително № 1146/04.12.2006 г., продължено с Решение № РР-1004/29.07.2010 г., издадени от Директора на БДИБР, и на осн. §9 ПЗР на ЗВ, за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г., в размер: главница – 3 490,90 лв., ведно с дължимата лихва за периода на забава общо в размер на 244,38 лв.

По жалбата е постановено Решение №4249 от 28.07.2020г. на Административен съд София-град по адм.д.№12949/2019г.,с което жалбата е отхвърлена. Решението е отменено от Върховния административен съд с Решение №3853 от 25.03.2021г. по адм.д.№11572/2020г. и делото е върнато за ново разглеждане с дадени задължителни указания за проверка на начина на изчисляване на таксата за водовземане според данните от декларацията на дружеството и по-конкретно приложим ли е коригиращ коефициент 0,7 по чл.12, ал.3, т.1 от

Тарифата за таксите за водоземане, за ползване на воден обект и за замърсяване . Жалбоподателят [фирма] обжалва АУПДВ като издаден при съществено нарушение на процесуалните правила и при съществено нарушение на материалноправните разпоредби. Твърди, че срокът за издаване на АУПДВ не е спазен, както и срокът за съобщаването му. Допълва се, че актът не отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, тъй като не е мотивиран – не съдържа фактически и правни основания за издаването му. Счита, че проверките не са били обективно извършени, тъй като не са били засечени водомерните устройства за реално изразходваното количество водни маси и следователно нямало как да бъде установено действително пропуснатото количество вода за напояване. В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрисконсулт А. П.. Претендира отмяна на административния акт и заплащане на съдебните разноски. Ответникът – Директорът на Б. дирекция „И. район“ - [населено място], чрез процесуалния си представител юрисконсулт Неделя Г., оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора. Претендира юрисконсултско възграждане.

Съдът приема за установено:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

[фирма] притежава Разрешително за водоползване № 1146/28.08.2002 г., издадено от Министъра на околната среда и водите. Разрешителното е за воден обект: Язовир „Б.“, с общ обем 9,05 млн. куб. м. (мъртвъ обем 0,680 млн. куб. м), изграден на р. К., в землището на [населено място] и [населено място], [община], област П., с цел на водоползването: напояване – 5678 дка поливни площи, лимит на ползваната вода – до 6,5 млн. куб. м./годишна, със срок 28.08.2006г. В разрешителното е посочено, че като измервателни устройства в укрепен профил в началото на Г. „Б.“ е монтирана водомерна рейка. Разрешително за водоползване № 1146/28.08.2002 г. е изменено и продължено с разрешително № 1146/04.12.2006 г., продължено с Решение № РР-1004/29.07.2010 г., издадени от директора на БД И., което е с краен срок 31.12.2016 г. По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства, че срокът на действие на разрешителното е подновен след 31.12.2016 г.

В разрешителното е посочено, че за правото на водоползване се заплащат такси в размер, определен в съответствие с чл. 2, ал. 1 и 2, т. 2 – Раздел I от „Тарифа за таксите за правото на водоползване и/или разрешено ползване на воден обект“ (ПМС № 154/2000 г., обн. ДВ бр. 65/2000 г., изм. и доп. бр. 97/2001 г. и ПМС № 23/02.02.2004 г., обн. ДВ бр. 11/2004 г.) за напояване, за действителната категория на повърхностните води.

С Декларация по чл. 194б от ЗВ изпълнителният директор на [фирма], е посочил иззето количество за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2019 г.: 2 237 760 куб.м. Деклариран е коригиращ коефициент за отнет обем вода, който е по-голям от обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление.

На 06.06.2019 г. е била извършена проверка от Е. К. П. на длъжност младши експерт в дирекция „Контрол“ при БД И. – [населено място] и в присъствието на Н. И. Д. на длъжност главен експерт в дирекция „Контрол“ при БД И. – гр. , П., обективирана в

Констативен протокол № ПВ2-125/06.06.2019 г., при която са били определени дължими суми от [фирма] за такси за водоземане за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г. в размер на 3 490,90 лв. при цена 0,0012 лв./куб.м., съгласно Тарифата от 2017 г.

Констативният протокол е връчен на жалбоподателя с Писмо изх. № ПО-02-388/11.06.2019 г. Със същото писмо, изпратено на основание чл. 195б, ал. 2, т. 3 от ЗВ, жалбоподателят е поканен доброволно да заплати дължимата сума. Дружеството е уведомено, че при неспазване на 7-дневния срок за доброволно изпълнение, ще се предприемат действия за принудително събиране заедно с лихви и разноски от НАП по реда на ДОПК. Писмото, видно от известие за доставяне, е получено на 13.06.2019 г.

Изпратено е и писмо изх. № ПО-02-388(2)/19.08.2019 г., с което на осн. чл. 26 от АПК [фирма] е уведомено, че започва процедура по принудително събиране на незаплатените доброволно в срок такси за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г., с което му е указана възможността да се яви в БД И. да се запознае със събраните доказателства в административното производство по установяването на публичното и му е дадена възможност да ангажира доказателства. Към датата на издаване на процесния АУПДВ, дружеството не се е възползвало от дадените му на основание чл. 34 от АПК права, не е направило възражение срещу определената от административния орган такса и не е внасяло други суми по сметка на БД И. за заплащане на дължимите такси за периода 01.01.2018 г. 31.12.2018 г.

Производството е приключило с постановяване на оспорения АУПДВ № 347/25.10.2019 г.

В настоящото съдебно производство бе прието заключение по съдебно-счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните и се цени от съда като добросъвестно и компетентно. Вещото лице е извършило проверка по критериите за определяне на нормите на водопотребление по чл.3, ал.1 и ал.2 от Наредбата за нормите за водопотребление – хидромелиоративен район в съответната агроклиматична група, видове култури, напоявана площ, вид напояване, данни за количеството валежи през отчетния период. Експертизата установява, че районът на Б. и П. попада във II агроклиматична зона по Приложение №1 към Наредбата за нормите за водопотребление. Установени са напояваните площи и засадените култури – царевица, тютюн, зеленчук, трайни насаждения, бостан и други култури, както и вида напояване – гравитачно, капково и гравитачно/капково. Вещото лице и изчислило нормите за водопотребление за съответните култури и площи при средно суха година и при много суха година, при което е установило, че отчетният обем вода, посочен в декларацията на жалбоподателя, е по-голям от обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление независимо от вида на годината.

Правни изводи:

- 1.Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 195б от ЗВ във връзка с чл. 195а, ал. 1 такси от същия закон.
- 2.Спазени са изискванията за форма и съдържание на акта, издаден въз основа на подадената декларация. Мотиви се съдържат както в самия акт, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка и по-конкретно в

констативния протокол. Актът е мотивиран в достатъчна степен, за да може да се установи волята на органа и жалбоподателят да разбере фактическите и правните основания за издаването му. При издаването му са спазени специалните административнопроизводствени правила по ЗВ, като е съставен констативен протокол и на жалбоподателя е предоставена възможност за доброволно заплащане на задълженията, както и за представяне на възражения по започналото административно производство.

3. Не се установява допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Срокът за издаване на акта и за връчването му са инструктивни, а не преклузивни, и неспазването им не може да обоснове съществено нарушение. Съдът споделя разбирането, че съществено е само това процесуално нарушение, което влияе пряко при формиране на волята на административния орган или ограничава правото на защита и на участие в производството на засегнатото лице, съответно влияе пряко на крайния резултат. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за неправилно отчитане на отнетото количество вода, тъй като не са отчетени показанията на измервателните устройства, които са били монтирани. С разпоредбата на чл. 194б от ЗВ (приложимата редакция ДВ, бр. 61/2010 г.) е въведено задължение за титулярите на разрешителни, ежегодно към 31 януари на следващата година да представят информация за изчисляване на дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите. Образецът по ал. 1 съдържа данните съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6 от ЗВ, въз основа на които се изчислява таксата. По подадената декларация директорът на басейнова дирекция извършва проверка за съответствие на информацията с резултатите от собствения мониторинг, показанията на измервателните устройства и/или с резултатите от извършения през годината контрол. Когато в декларацията се установят несъответствия с информацията по ал. 3, които засягат основата и размера на определената такса, директорът на басейновата дирекция издава АУПДВ, с който се коригира декларацията (чл. 194б, ал. 4 от ЗВ, редакция ДВ, бр. 98/2018 г.) В случая при извършената проверка по реда на чл. 194б, ал. 3 от ЗВ на данните в декларацията за отчетения период е установено съответствие между декларираното от жалбоподателя и установеното от ответника. Количеството изразходвани водни маси през 2018 г., посочени в оспорения акт, съответстват на посочените в декларацията на дружеството по чл. 194б от ЗВ за съответния период. Поради тази причина органът е изчислил размера на дължимата такса за водовземане, на основание данните от представената декларация по чл. 194б от ЗВ, за което е уведомял дружеството, като му е предоставил срок за доброволно плащане. В случая няма основание за отмяна на акта на процесуално основание.

4. Оспореният акт е постановен в съответствие с приложимите материалноправни норми. Безспорно се установява, че жалбоподателят е ползвал повърхностни води за напояване на земеделски култури, за което дължи заплащане на такса на основание чл. 194, ал. 1 от ЗВ, определена в размерите и по реда на Тарифа за таксите за правото на водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., в сила от 01.01.2017 г., обн. ДВ бр. 2/06.01.2017 г., в сила от 01.01.2017 г. Тази такса се определя на базата на отнетия обем вода и съответните норми за водопотребление, определени в Наредбата за нормите за водопотребление.

Съгласно чл.11 от Тарифата таксата се изчислява по формулата $T = E \times W$, където: T е

размерът на дължимата годишна такса в лева; Е - единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана отнетата вода, съгласно таблиците по чл. 12 - в лв./куб. м; W - размерът на отнетия годишен воден обем - за повърхностни и подземни води, в куб. м; размерът на разрешения годишен воден обем - за минерални води, в куб. м.

Когато водоземването е за напояване, към единичния размер на таксата се прилагат коригиращи коефициенти в зависимост от отнетото количество вода съобразно нормите за водопотребление съгласно чл.12, ал.3 от Тарифата, както следва: ако отнетото количество вода е равно или по-малко от нормативно определеното за съответната агроклиматична зона и съответните култури, се прилага намаляващ коефициент от 0.7; обратно – ако отнетият обем вода е по-голям от нормативно определеното количество, се прилага увеличаващ коефициент 1,3.

В подадената декларация жалбоподателят е декларирал, че използваното количество вода е в по-голям обем от обема по нормите за водопотребление. Това обстоятелство бе потвърдено в настоящото съдебно производство от заключението на експертната. Налице са фактическите основания за прилагане на утежняващия коефициент 1,3, а не за по-благоприятния коефициент 0,7.

За отчетния период единичният размер на таксата за обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури е 0,0012 лв за кубичен метър вода – чл.12, ал.2, т.3 от Тарифата.

Размерът на таксите е определен на базата на посочените в декларацията по чл. 194б от ЗВ отнет годишен обем и правилно приложен корекционен коефициент за напояване, когато отнетият обем на вода е по-голям от обема вода, изчислен по съответните норми на водопотребление, както следва:

$$2\ 237\ 760\ \text{куб.м.} \cdot 0,0012\ \text{лв.} \cdot 1,3 = 3\ 490,90\ \text{лв.}$$

Не се твърдят и не са доказани извършени плащания от страна на жалбоподателя нито в определения срок за доброволно плащане, нито по-късно, следователно налице са фактическите и правните основания за издаване на АУПДВ.

5. Оспореният акт е съответен на целта на закона

Целта на ЗВ, посочена в чл.1 и в чл.2, е да управлението на водите в интерес на обществото, включително чрез насърчаване на устойчивото използване на водите чрез дългосрочно опазване на наличните водни ресурси. За постигането на тази законова цел законодателят е въвел коригиращи коефициенти, приложими към определения единичен размер на таксата, за да насърчи потребителите да ограничават водоземването до нормативно определените обеми. В случая се установява по-голямо отнето количество вода, поради което правилно и в съответствие с целта на закона единичният размер на таксата е увеличен с коефициента 1,3.

Не са налице основанията по чл.146 от АПК за отмяна на административния акт. По тези съображения жалбата се отхвърля като неоснователна.

Разноски:

При този изход на спора претенцията на ответника за разноски е основателна - чл.143, ал.3 от АПК. Жалбоподателят следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 347/25.10.2019г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Б. дирекция „И. район“ разноси в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: